

מנחות יא. (המשנה) עד יב. (סוף המשנה)

ביאורי מושגים
לבונה הבאה עם המנחה - כל מנחה (חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות) באה יחד עם לבונה.
הלבונה ניטלת יחד עם הקומץ ומוקרבת על המזבח.
לבונה הבאה בפני עצמה - אדם שהתחיי להביא לבונה מביא לבונה בלבד ומקטירה על המזבח.

סיכום הסוגיא

המשנה

חיסר או ריבה את השמן - פסול
חיסר את הלבונה - פסול

הגמרא

מיעוט לבונה

כולם למדו את שיטתם
מהפסוק - 'ואת כל
הלבונה אשר על המנחה

ר"מ - חייבים קומץ גם בסוף
ר"י - מספיק שני קמצים בסוף
ר"ש - מספיק קומץ אחד בסוף

מח' תנאים
בנוגע לכמות
הלבונה
הנדרשת בסוף

רוב האמוראים - המח' רק לגבי לבונה הנלווה למנחה ולא לגבי לבונה בודדה
אמורא בודד (או רבי אמי או רבי יצחק נפחא - המח' בכל המקרים

מח' אמוראים
בהסבר מח'
התנאים

ריבוי לבונה

רמי בר חמא: הופרשו
שני קמצים הרגע
הקובע הוא הקמיצה

רשי ורמב"ם - הוסיף עד קומץ כשר, מעל פסול.
תוס' - הוסיף עד קומץ פסול, קומץ שלם כשר.

מח' ראשונים
בהבנת ריבוי
הלבונה

המשנה

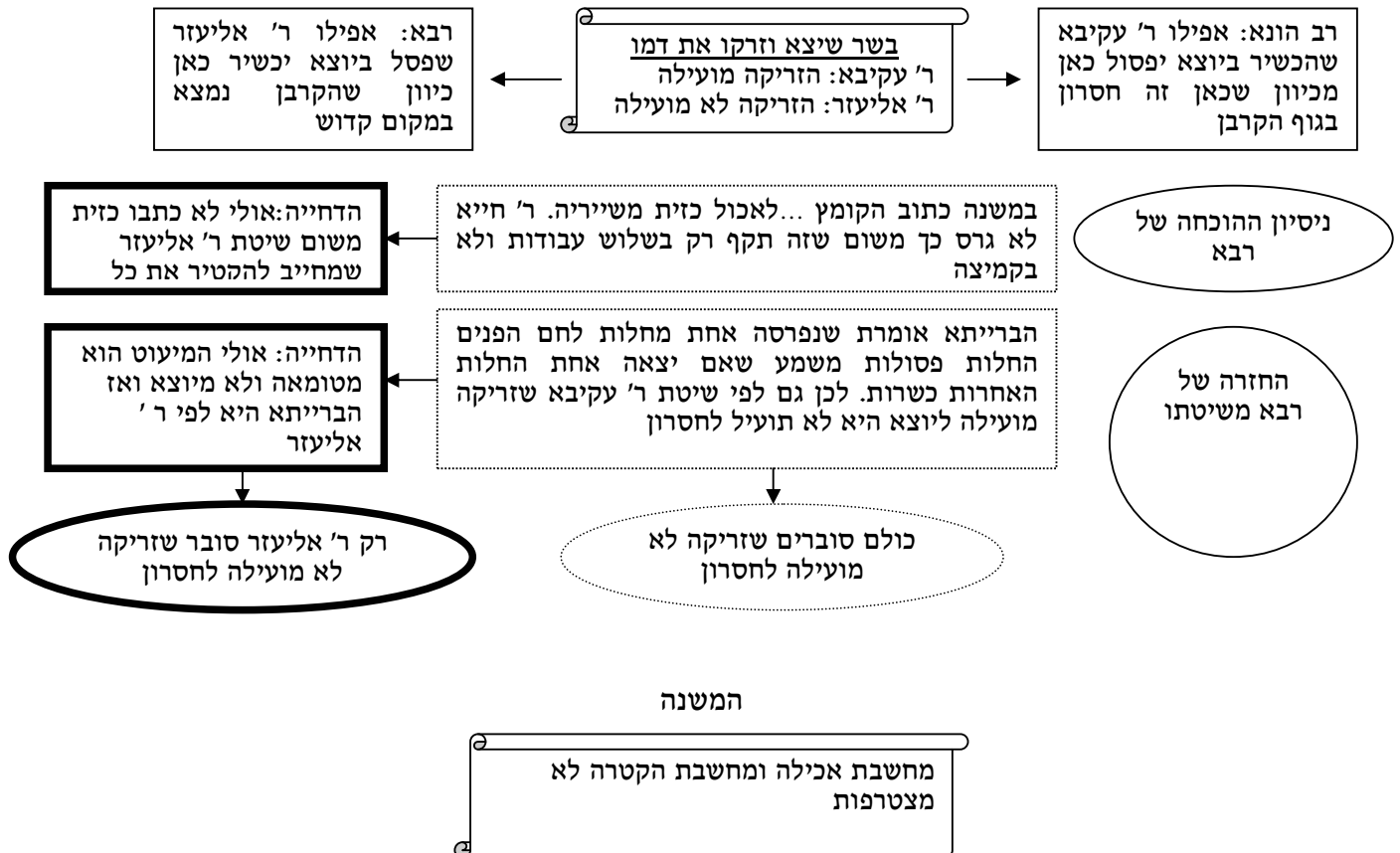
1. חשב לאכול או להקטיר דבר שדרכו בכך -- חוץ לזמנו פיגול וחייבים כרת, חוץ למקומו פיגול.
2. נפסל הקרבן בפסול נוסף - האוכל מחשבת חוץ לזמנו אינו חייב כרת.
3. נפסל קודם בחוץ לזמנו ואחר כך בחוץ למקומו - ר' יהודה: חייב כרת, חכמים: פטור מכרת.

מנחות יב. (סוף המשנה) עד סוף הפרק

ביאורי מושגים
זריקה מועלת ליוצא - נחלקו התנאים אם קרבן יצא מחוץ לקלעים האם זריקת הדם תועיל
מנחת כהנים - בניגוד למנחת ישראל מנחת כהן איננה נקמצת וכולה מוקטרת במזבח
אכילת מזבח - דברים שצריך להקטיר, אכילת אדם - דברים שצריך לאכול.

סיכום הסוגיא

לשיטת ר' יוחנן הסובר שמנחה שחסרה אחרי הקטרה כשרה ולא נאכלת. מה יהיה הדין לענין פיגול האם המנחה מספיק כשרה כדי שיהיה פיגול, וכדי שיהיה דין מעילה

מנחות (פרק ב') יג. (מהמשנה) עד יד: (המשנה)

ביאורי מושגים
חצי מתיר - פעולה שבצירוף לפעולה נוספת באה ליצור חלות הלכתית.
כבשי עצרת - קרבן שלמי הציבור הקבוע היחידי!!!, קרבן המורכב משני כבשי שלמים ומשתי חלות. מוקרב כמובן בשבועות.
פיגל בדבר הנעשה בחוץ/בפנים - עבודות שנעשו בהיכל אינם קיימות בדיני פיגול (לפי הקרן אורה עבודות כאלו מפגלות אמנם אבל רק בתנאי שהמחשבה היתה גם על עבודות שבתוך ההיכל)

סיכום הסוגיא

מחשבת פיגול נחשבת בזמן עבודה X על עבודה Y. המשנה הראשונה דנה ביחס הנדרש בין X ל Y

המשנה

הקומץ את המנחה ע"מ...
1. לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר - פיגול לפי כולם.
2. להקטיר הלבונה למחר - לפי חכמים פיגול, לפי ר' יוסי לא פיגול

שלב א'

החידוש ברישא הוא שר' יוסי מודה שמפגלים בחצי מתיר

שלב ב'

ר"ל: הטעם של ר' יוסי הוא שאין מתיר מפגל את המתיר וה"ה לגבי שני בזיכי הלבונה שאינם מפגלים אחד את השני

הו"א שריש לקיש דחה: הסברא של ר' יוסי היא שלבונה וקומץ הינם שני קרבנות שונים שאין קשר ביניהם

חכמים שחולקים על ר' יוסי מודים לעקרון שאין מתיר מפגל מתיר וחולקים רק על היישום של ר' יוסי בקומץ ולבונה. קומץ ולבונה הינם אותו מתיר מכיוון שהכלי מאחדם.

שלב ג'

א"ר ינאי: זר שליקט לבונה פסל

א"ר ירמיה משום הולכה ר' ירמיה התבסס על כך ש
1. שהולכה הינה כל קידום מצב.
2. הולכה בזר פסולה.

רב מרי ניסה להוכיח את טענת ר' ינאי מכך שנתניה בכלי פסולה בזר

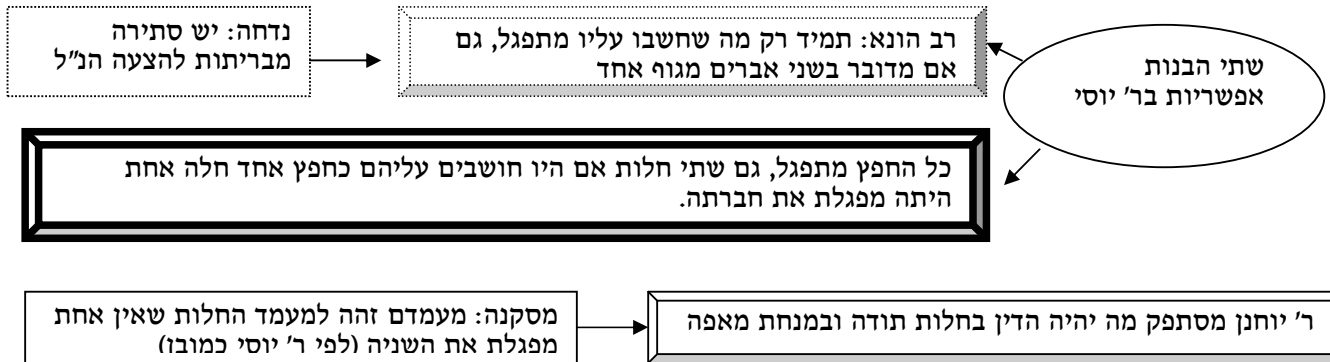
דחיה: נתניה פסולה מדין קבלה

מחשבת פיגול נחשבת מעבודה X על עבודה בחפץ Y המשנה דנה ביחס שבין חפץ Y לחפצים קרובים אליו

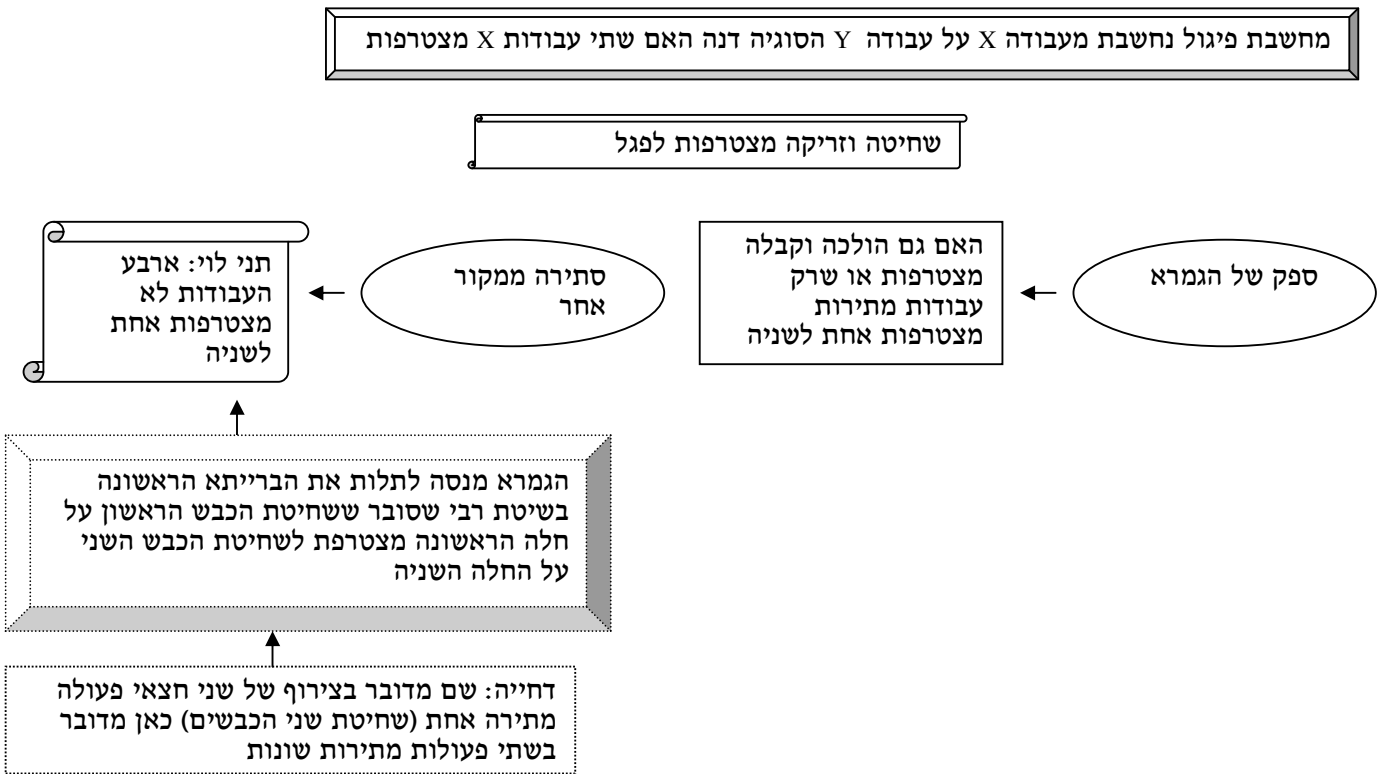
המשנה

שחט כבשים במחשבה רק על חלה אחת משני החלות וכי"ב ר' יוסי: רק החלה היא פיגול חכמים: שתי החלות פיגול

שלב א'

שלב ב'

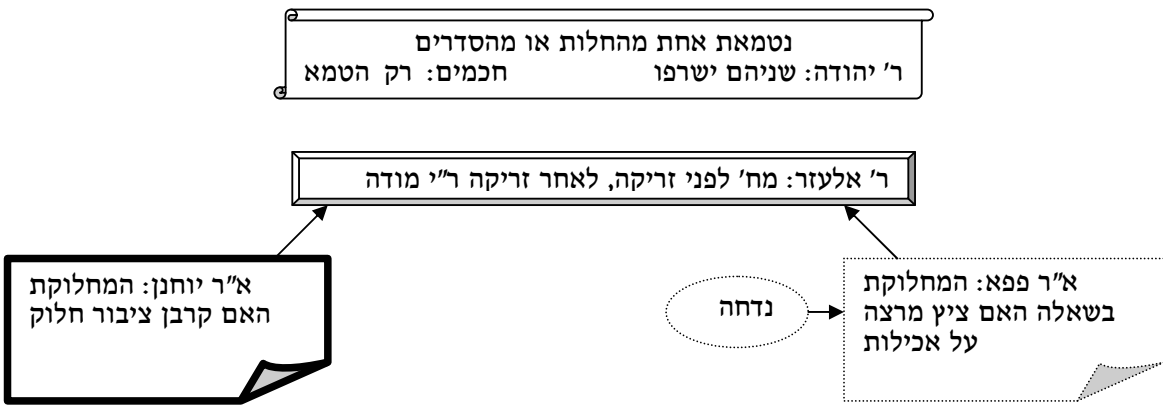

מנחות יד: (המשנה) עד טו: (סוף הדף)

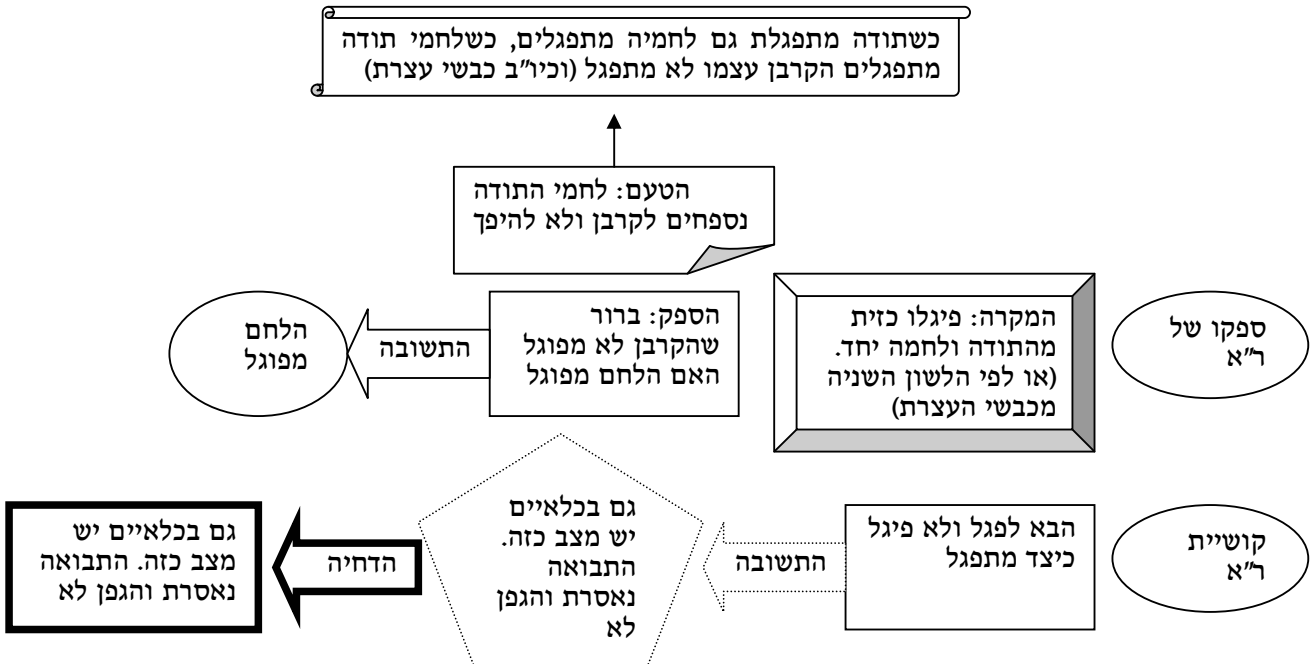
ביאורי מושגים
 ציץ מרצה - הציץ שעל מצח הכה"ג מרצה על טומאה לא ידועה ועל דברים נוספים.
 קנבוס ולוף אסרה תורה - איסור כלאי הכרם שאוסר את הצמחים הזרועים הוא רק על צמח קבוע ולא על תבואה.

סיכום הסוגיא

המשנה

המשנה

המשנה

ר"מ: אותו דין של המשנה הקודמת תקף גם לגבי קרבן ונסכיו מהרגע שקדשו בכלי

חכמים שחולקים סבורים שאין קשר הכרחי בין הקרבן לנסכיו

הטעם: מהרגע שנשחט הקרבן הוקבעו נסכיו(אותו דין יהיה לגבי לוג של מצורע)

מנחות טז. (המשנה) עד טז: (ש אחרונה)

ביאורי מושגים
 דמים הניתנין על מזבח הפנימי - זריקת הדם של חטאות פנימיות שנזרקות על המזבח הפנימי
 הרצאת פסול, יקרבו כל מתיריו - כדי שיהיה פיגול צריך שמלבד הפיגול שאר הקרבן יהיה כשר.
 שחיטת כבשים מקדשה ליה - קידוש החלות חל בשחיטת הכבשים.

סיכום הסוגיא

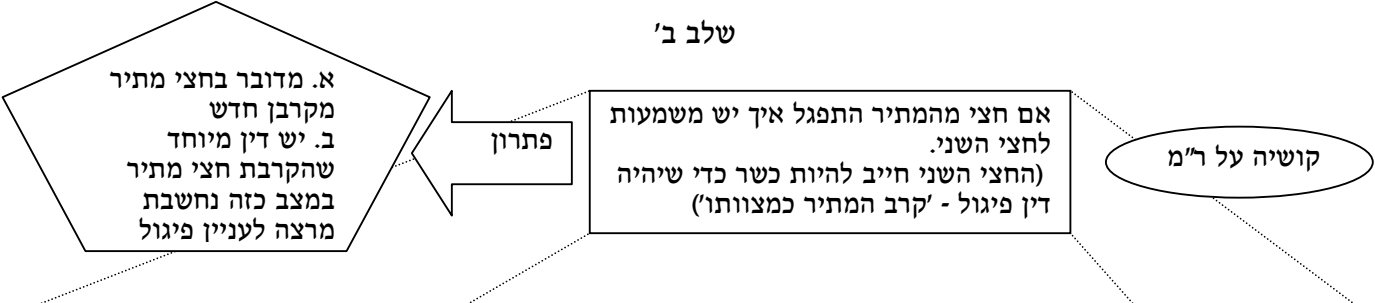
המשנה

פיגל בחצי פעולה מתירה:
 ר"מ: פיגול חכמים: לא פיגול
 פיגל בחצי פעולה מתירה על עצמה - פיגול (לפי כולם)
 פיגל בחצי פעולה מתירה על החצי השני - אינו פיגול (לפי כולם)

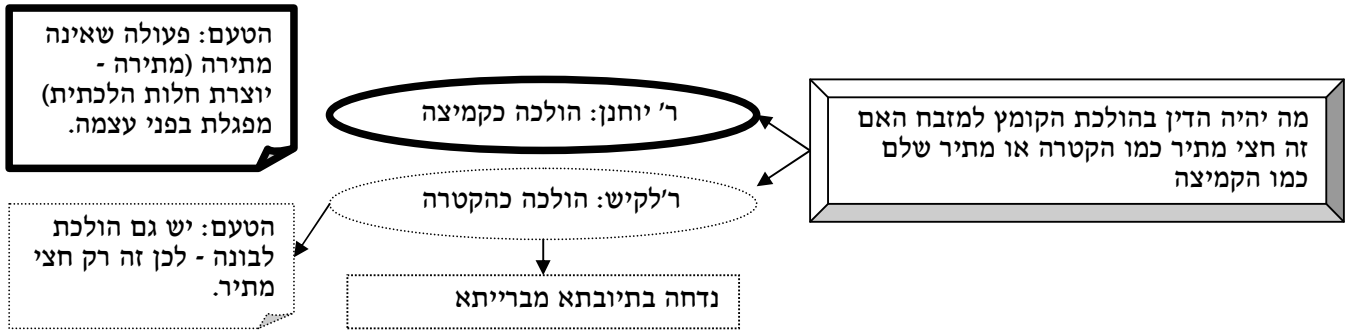
שלב א'

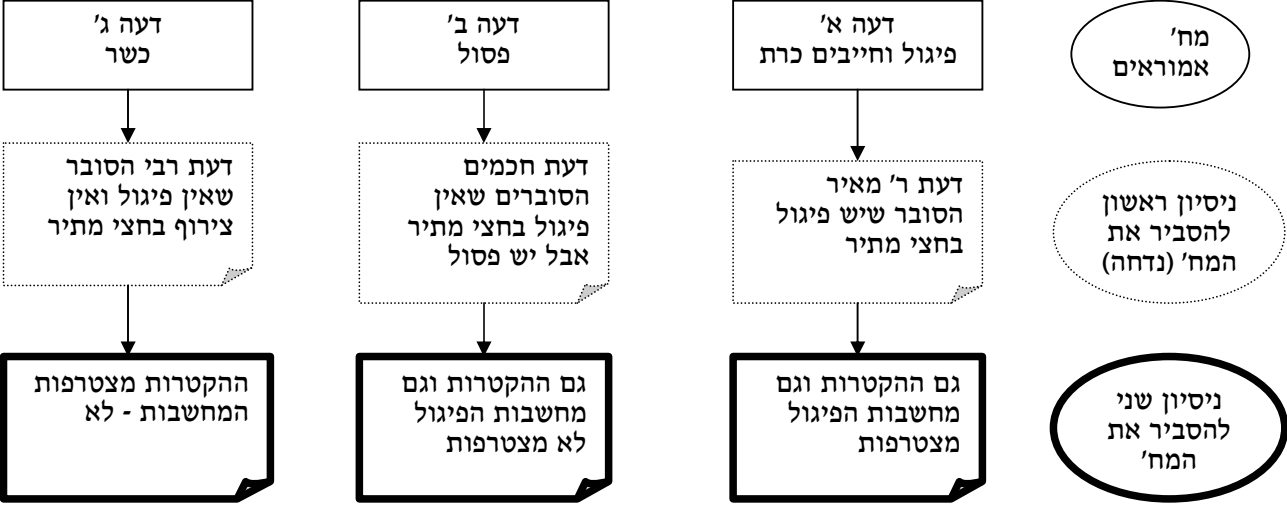
שלב ב'

בעיה: איך בשאר במקרים אין את הבעיה של פעולה חסרת משמעות שבאה אחרי פסול פיגול
 רש"י אצלנו: הבעיה קיימת רק כאן כי מדובר באותה עבודה. אם מדובר בעבודה אחרת אין בעיה.
 רש"י בזבחים: בשאר המקומות יש גזה"כ
 ר"ת: הבעיה קיימת רק כאן כי מדובר בשני מקומות. אם מדובר במקום אחד אין בעיה.

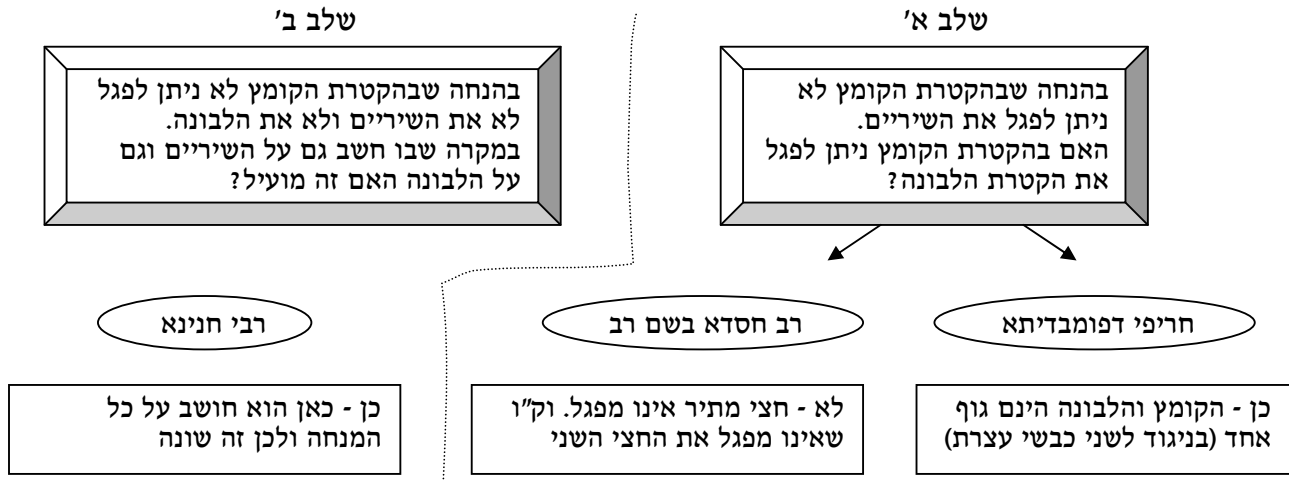
הקטיר מעט מעט במחשבת פיגול עד שגמר להקטיר

מנחות יז. (שז) יח. (המשנה)

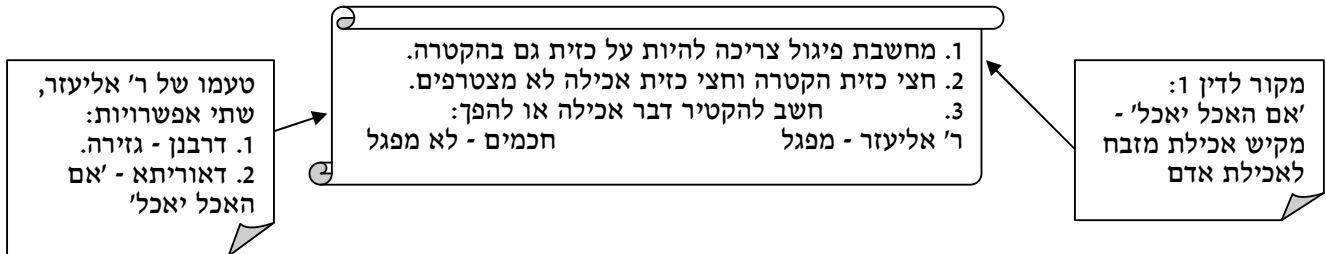
ביאורי מושגים
 איקבע בחד מנא - הקומץ והלבונה נמצאים יחד בכלי של המנחה לפני הקמיצה וליקוט הלבונה.
 לכן יש הסוברים שיש יחס מיוחד ביניהם (ר' יוסי בראשית הפרק חשב אחרת).
 'לשתות מדמו, להקטיר את בשרו, לאכול את אמוריו' - רשימת מחשבות של פעולות הפוכות:
 דם ואמורים צריכים להיות מוקרבים בעוד שאת הבשר, כמובן, צריך לאכול בן אדם.
 חכמים ור"א נחלקו בנוגע למחשבות מעין אלו.

סיכום הסוגיא

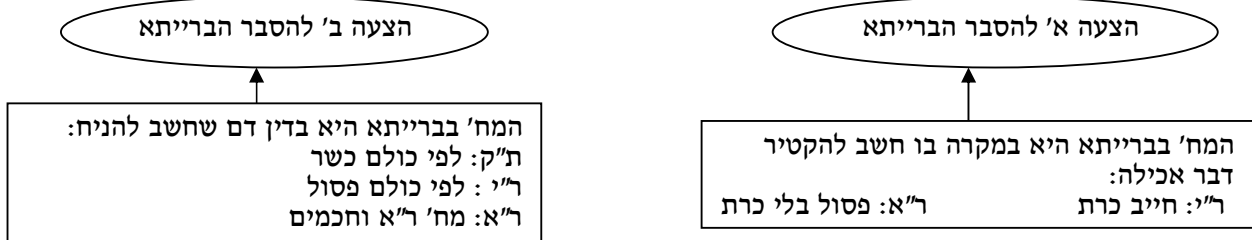
פרק ג'

המשנה

הברייתא

ת"ק: חשב להקטיר דבר אכילה או להפך - מח' ר"א וחכמים (סעיף 3 מהמשנה)
 ר"י: חשב להשאיר דם למחר (לא להקטיר או לאכול - רק להשאיר) - פסול
 ר"א: גם מקרהו של ר"י הינו מח' ר"א וחכמים.

מנחות יח. (המשנה) עד יט: (ש2)

ביאורי מושגים

ראוי לבילה - כלל הלכתי רחב הקובע בתחומים רבים **שעצם היכולת** לבצע פעולה מספיקה.
מקרא נדרש לפניו - חידוש של התורה מוסב גם על המילים שלפני החידוש

סיכום הסוגיא

המשנה

יציקה, בלילה, פתיתה, מליחה, הנפה, הגשה, פתיתה מרובה - לא מעכבות

הגמרא

שלב ב'

פירוש פתיתה מרובה: 1. הרבה פתיתים.
2. פתיתים גסות (החידוש הוא שאם לא פתת כלל זוהי קטגוריה מוכרת - לחם בניגוד לפתיתים גסים שהינם יצור חדש)

שלב א'

יציקה מעכבת, המשנה התייחסה לדרישה של כהן שאיננה מעכבת. (בניגוד לשאר העבודות שאינן מעכבות כלל)

שלב ג'

ר' שמעון: צריך כהן גם ביציקה וגם בבלילה

אפשרות ב' המשנה כר' שמעון

ר' שמעון אמר את שיטתו בכל המנחות

אפשרות א' המשנה כר' שמעון

מנחת כהן נלמדת מישראל - אין סיבה לחלק ביניהם

ר' שמעון אמר את שיטתו רק במנחת כהן (שלא נקמצת ולכן המלאכות האחרות יותר חשובות)

טעמו של ר' שמעון: 1. מקרא נדר לפניו (עיין בביאור מושגים) - נדחה. 2. כתוב וְהֵבִיאה לומדים מהן שגם לפני צריך כהן

שלב ד'

רב: כל מקום שכתוב חוקה - מעכב

חריג שכתוב בו חוקה ולא מעכב

מנחה - כתוב מגרשה ושמנה רק הגרש (הקמח) והשמן מעכבים

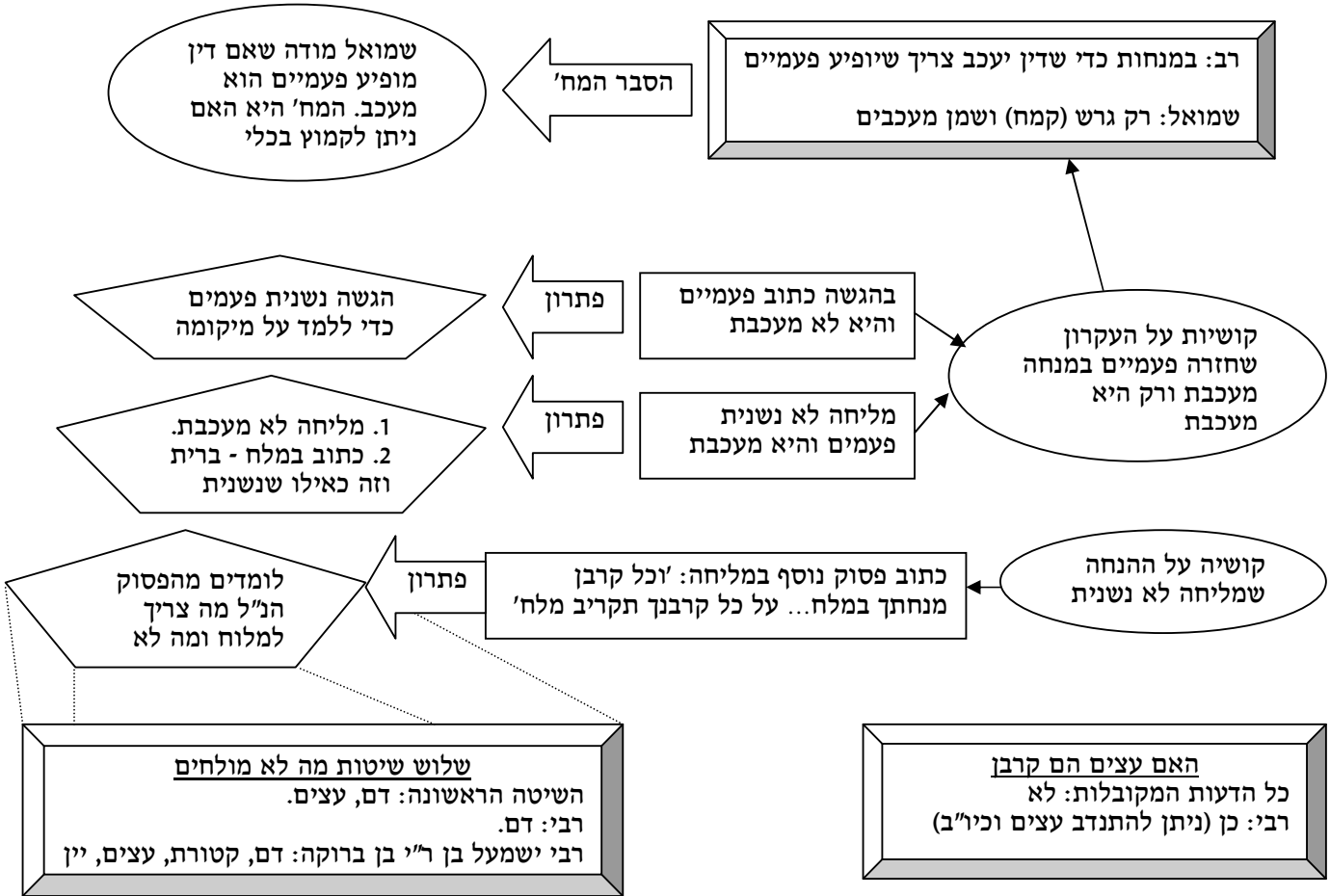
חריגים שלא כתוב בהם חוקה ומעכבים

נזיר - כתוב 'כן יעשה'
תודה - הוקשה לנזיר
מצורע - כתוב 'זאת תהיה'

מנחות יט: (ש) עד כא. (ש18)

ביאורי מושגים
 דורות משעה ילפינן/ לא יפינן - האם ניתן ללמוד דין קבוע מדין שהופיע בארוע חריג למשל ללמוד על מנחה מקרבנות הנשיאים
 נפסל בשקיעת החמה - פעולות מסויימות שחייבים לבצעם ביום ואם ביצעם בלילה פסול. למשל זריקת דם והקטרת המנחה

סיכום הסוגיא

הפסוק על המלח

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלוהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

כלל ופרט וכלל - אין בכלל אלא מעין הפרט

